



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Mortem vita fuisse gratiorem, testati sunt vnus à Mutio Abbate, & alter
à S. Fortunato Episcopo in vitam reuocatus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

ram peregrinationem, & tabernacula Cedar tenebricosa, vt nihil tristiùs audire possint, quàm sermonem de discessu ex hac vita. Tales non cupiunt pro se orari, vt de corpore mortis huius liberentur. Quanquam & qui pro se, & qui pro alijs orant, vt citò possint esse cum Christo, illam vtique orationi suæ conditionem includunt, quam inclusit S. Martinus orans: *Si adhuc populo tuo sum necessarius, non recuso laborem*; quam etiam Apostolus non dissimulauit, scribens: *Coarctor autem è duobus: desiderium habens*, velut à portu, aut à tabernaculorum funibus, aut vinculis, aut à corpore mortis, seu cadauere, cui alligata est anima mea, dissolui, & esse cum Christo, quod est, multò magis melius, seu optimum (hoc enim Hebraismus significat) *permanere autem in carne, necessarium propter vos*. Si enim Deus vult nos viuere, propter institutionem proximi, tanti facienda est charitas, vt etiam beatæ eiuscemodi morti, immo ipsi quoque martyrio, vt D. Chrysostomus docet, sit anteferenda. Hæc proximi necessitas si desit, rectè ille à D. Augustino laudatus Episcopus moriturus circumstantibus atq; cum retinere volentibus dixit: *Si aliquando, cur non modo?* Rectè etiam Climachus: *Probatu8 ille est, qui mortem singulis diebus expectat; sed ille sanctus, qui eam singulis horis desiderat*. Desiderabat Romana virgo Praxedes, quæ, cum tantâ Christianorû stragem iam ferre non posset; Deum precata est, vt, si mori expediret, se è tantis malis eriperet. Desiderauerunt idem alij innumeri. Quod ergo sibi non solum fas est optare, sed etiam ex charitate desideratur, cur non posset etiam frater charissimo fratri, soror sorori, vxori maritus, vel marito vxor, aut alius amicus amico dilectissimo & desiderare, & precari? cum hoc sit, illi precari, pro terra cælum, pro miseria felicitatem.

Neque opinandum est, id alterum nolle, si Deum atque æterna serió amet; cum etiam ingratum fuerit ijs, qui iam defuncti erant, ad vitam reuocari. Narrat Ruffinus Mutium miræ sanctitatis Abbatem, vt ad discipulum moriturum longè absentem posset peruenire, solem, instar Iosue, stitisse; cumq; inuenisset eum iam defunctum, oratione facta, osculatus est eum, & ait: *Quid magis desiderij habes frater, abire & esse cum Christo, an permanere in carne?* Tunc ille, recuperato spiritu, paululum resedit, & ait ad eum: *Quid me reuocas Pater? Melius est mihi redire, & esse cum Christo; permanere autem in carne mihi necessarium non est*. Cui dixit: *Dormi ergo in pace, fili, & ora pro me*. At ille continuo reclinans se in lectulo ob-

Bbb 3

dormi.

Philip. 1. 23.

S. Chrysoft.
homil. 78. in
Matth.

Possidon. in
vita S. Au-
gustini. c. 27.

Climach.
grad. 6.
In Breviario
Rom. 21. Iu-
lij.

III.

Ruffinus in
Vitis Patr.
lib. 2. c. 9.

dormiuit. Pari modo Marcellum S. Fortunati Episcopi Tudertini precibus à morte suscitatum memorat D. Gregorius, ingemuisse & dixisse: *O quid fecisti? ò quid fecisti?* Neque aliter ad vitam reductus ingemuit S. Saluius Episcopus, vt copiosè refert Gregorius Turonensis. Eiuscemodi exempla extant complura, è quibus constat, Deum amantibus mortem vità fuisse gratiorem; idque non tantum, quia, per mortem, hac vitæ molestia liberatis, ad pacem ac quietem via est, qui esset amor concupiscentiæ; sed præcipuè, quia corpus, quod corrumpitur, aggrauat animam, vt nō ita possit cælestia cogitare, sed ad corporis necessitates & concupiscentias deprimatur; in cælo autem his vinculis libera Deum purè & cōtinuò potest amare; qui est amicitia amor. Ob quem etiam, si necesse est, sancti parati sunt, diutiùs inter homines, propter homines iuuandos, vitam trahere. Vnde, teste Possidonio, laudare solebat S. Augustinus sententiam S. Ambrosij è vita discessuri, qua suis flentibus ac rogantibus, vt à Deo longiorem posceret vitam, respondit: *Non sic vixi, ut pudeat me, inter vos, viuere: sed nec mori timeo, quia bonum Dominum habemus.* Nempe, ad vtrumque paratus, noluit vitam precibus prorogare, vt eam, cum meliore vita, commutaret.

IV. Neque idcirco putandus est Christus vel iniuriam, vel molestiam intulisse ijs, quos à morte ad vitam excitauit; vt cum Iairo principi Synagoge filiam, & viduè filium, ante ciuitatem Naim; ac sororibus fratrem Lazarum; illam domi & de lecto; illum foris, & de capulo; istum in campis, & de sepulchro reddidit: item quando *monimenta aperta sunt, & multa corpora sanctorum, qui dormierant, surrexerunt.* Tunc animæ horum excitorum nondum Dei visione fruebantur, facilè igitur vel è limbo Patrum, vel è Purgatorio, se ad corpus retrahi passæ sunt, vt vel hîc satisfacere, vel merita sua possent accumulare. Quod etiam de ijs, qui in veteri Testamento, reuixerunt, dici potest; & de ijs quoque, quos alij sancti, in nouo Testamento, precibus denuò animauerunt. Certè, quos constat, è Purgatorio rediisse, libenter, in hac vita, longis annis varios labores ac cruciatus sustinuerunt, vt pœnas alterius vitæ exhaurirent. Nulli cælo addicti in vitam mortalem sunt restituti. Ad paucos dies, immo horas his restitui, esset graue: & mallent vtiq; denuò mori, quàm consortio carere beatorum.

V. Ex quibus omnibus duo deduco, Primum, posse, sine iniuria,

S. Greg. l. 1.
dial. c. 2.
S. Greg. Tu-
ron. lib. 7.
Franc.

Possidon. in
vita S. Au-
gustini. c. 27

Luc. 8. 5.
Luc. 7. 11.
Ioan. 11. 43.
Metth. 27.
53.

V.